

■ Instagram se luptă cu conturile false, Google, cu Casa Albă
PAGINA 2

■ Când ai negociat, ca deponent, ultima oară cu banca?
PAGINA 8

■ ASOCIAȚIA PENTRU PENSIILE ADMINISTRATE PRIVAT:
Proiectul de lege privind sistemul public de pensii nu schimbă Pilonul II
PAGINA 5

■ CA URMARE A DORINȚEI BROKERILOR:
BVB va reduce programul de tranzacționare cu 25 de minute
PAGINA 15

■ Aston Martin și-a prezentat planurile de listare la bursa de la Londra
PAGINA 16

GRAM AUR = 154,2313 RON

FRANC ELVEȚIAN = 4,0787 RON

EURO = 4,6489 RON

DOLAR = 3,9852 RON

Luminile (și umbrele) Centenarului

(Interviu cu profesorul Ilie Bădescu, directorul Institutului de Sociologie al Academiei și membru corespondent al Academiei Române)

Centenarul este mai mult decât o simplă ocazie aniversară. Cel 100 de ani de nouă Europă se constituie într-o unitate de cunoaștere, un cronotop cu funcție epistemică axată în procesul de cunoaștere și de memorare a Europei profunde și a unității de destin a neamului românesc. Un dialog asupra Centenarului este, de aceea, un dialog despre luminile centenarului, adică despre ceea ce putem înțelege și învăța din cei 100 de ani de la Marea Unire întregitoare a românilor, care se suprapune peste cel mai însemnat prag al Europei, grație căruia putem vorbi despre Noua Europă, Europa națiunilor, nu a imperiilor, o Europă care a rupt lanțul subordinaționismului devenind primul continent locuit de popoare libere, asociate printr-un tratat comunalist, de inspirație testamentară vădită, Tratatul de la Trianon. Vă propunem aici un dialog despre luminile (și umbrele) Centenarului spre triumful deplin al științei mărturisitoare că să se nispească ceața de pe zori dininței popoarelor și să fie denunțate forțele saturniene care împing lumea spre un ciclu de nouă domnie a forțelor întinerului, după cum afirmă profesorul Ilie Bădescu. Interlocutorul nostru de astăzi este format la școala de gândire a unui prestigios tradiții sociologice românești, urmând, ca student, cursurile unuia dintre reprezentanții iluștri ai acestei școli, profesorul H.H. Stahl, a cărui metodă de gândire și de studiu a urmat-o în câteva dintre numeroasele sale cărți. Profesorul Ilie Bădescu a fructificat totodată și ocaziile de studiu și de specializare la prestigioase universități americane, fiind în prezent exponentul conceptului de Nologie („sociology through the eyes of faith”), pe care îl dezvoltă cu acritate în lucrările sale recente. În zonele de submedia de pe frontul online de limbă română aproximativ, detractorii profesorului Ilie Bădescu s-au gândit să-l picteze drept „dughinist”, cu trimitere la o Postfață (pentru un alt necititor al ei, Mircea Morariu de la Adevarul – „Prefață”) scrisă de acesta la cartea lui Aleksandr Dughin, „Bazele geopolitice”. Trolii telecomandați în cauză nici nu s-au oboșit să citească sau măcar să facă trimitere la Postfața – și singura din România – la adresa geopoliticianului rus și a direcțiilor „Noii Rusii”. Profesorul Bădescu este de părere, între altele, că sârbațoarea Centenarului Marii Uniri trebuie să continue până la celebrarea Centenarului Trianonului.

Mișcări și mulțimi sociale în 1918 și în 2018

Victor Roncea: Domnule profesor, așa vrea ca, înainte de a vorbi despre anul Centenarului, să faceți o referire la mișcările recente din 10 august și de după aceea, din București. Ce înțeles le atribuim? Cum trebuie abordată chestiunea aniversării celor 100 de ani de la Marea Unire întregitoare din 1918-2018 în contextul unor asemenea sfâșieri laurice?

Ilie Bădescu: Aș sesiza, mai întâi, distincția dintre cele două tipuri de mișcări și de mișcări, cele de la începutul secolului al XX-lea, care au premers și au realizat Marea Unire, și

cele de acum, la 100 de ani de atunci. Marea Unire întregitoare din 1918 acoperă cu sensurile ei durată lungă a istoriei poporului românesc. Acel mare moment și toate manifestările înflăptitoare de atunci țin de *teoria dăinuirii neamurilor* și nu pur și simplu de istoria circumstanțială, de frământările și de necazurile vieții zilnice ale celor care compun neamurile. Noi, cei de azi, s-ar putea să nu sesizăm diferențele când privim în urmă cu un veac, ba neliniștile legate de dăinuire par să ne fie tot mai străine. În lumea aceea, acest tip de neliniște înconjură chiar și comunitățile mici, satul sau familia. Familie voriau să aibă mulți copii ca “să nu se

stingă neamul”, spita casei. Frica și grija pentru dăinuirea familiei, a spiței de neam se transmitea și planului mai înalt al grijii pentru dăinuirea de neam a nației însăși, a poporului ca ființă morală pe lărgimea pământului. Azi, tema dăinuirii nu pare să mai fie în vreun fel preocuparea cuiva, nici a celor mici, nici a celor mari, care ar trebui să-și facă din această temă neliniștea și nesomnul vieții lor. Or ceea ce vedem nu este deloc încurajator: viața celor de se derulează într-o manea continuă, fără de chemări mai înalte, și, în orice caz, fără de altruism și spirit de jertfă pentru cei mulți, pentru dăinuirea cea de obște, nici măcar pentru ziua de mâine. Nu pretind, de-

sigur, că unghiul meu de privire este cel corect. În fond, semnificația chiar a unor evenimente majore ale istoriei unui popor variază în timp, uneori în chip surprinzător, după cum se schimbă unghiul privitorului. Principalul vorbind, orice evaluare a stărilor trecute, evenimente, prefaceri etc., se realizează în lumina unor săli și evenimente prezente. Marea Unire de la 1918 și Tratatul de la Trianon își schimbă culoarea, nuanțându-și înțelesurile, după stările și evenimentele actuale din unghiul cărora privim în urmă spre acele evenimente cruciale. Chestiunea devine și mai complicată atunci când evoluții recente par a contrazice prefacerile trecute. Mișcări ca

cele din 10 august sunt nutrite de energii care vin dintr-o direcție opusă spiritului marilor transformări și evenimente de acum 100 de ani. Acum 100 de ani, mulțimile veneau spre ființa neamului cu evlavie, cu spirit de sacrificiu, pregătite spre jertfă, încrețitoare și altruiste, mișcate de pasiuni înaltătoare, primind numai sentimente ale ascensiunii, emoții celeste, eufonice, nimic din atracul teluric, regresiv, distopian care înecă uneori sufletele mulțimilor din zilele noastre.

A consemnat
VICTOR RONCEA
(continuare în pagina 4)

SERIALUL CESIUNILOR DE CREDIT

Surse: Raiffeisen Bank - următoarea țintă a ANPC

Cesiunile de credit par să constituie una dintre preocupările principale pe care Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor (ANPC) le are în acest moment.

După sancționarea Bancpost și demararea investigației la OTP Bank pe tema creditelor cesionate în afara țării, se pare că următoarea țintă a ANPC este Raiffeisen Bank, după cum afirmă surse apropiate situației.

De altfel, în mediul online au apărut unele informații care vorbesc despre o “adevărată explozie” ce va avea loc în curând, pe lângă care cazul Bancpost “o să pară un micuț”.

ANPC a sancționat, recent, Bancpost pentru creditele cesionate ilegal în Olanda, banca urmând să plătească o amendă de 150.000 de lei și

să restituie debitorilor toate sumele achitate în vederea celor două tipuri de dobândă și comisioane aferente

acestor împrumuturi, care ar depăși 300 de milioane de euro.

Primul care s-a sesizat asupra subiectului și a întocmit și proces verbal a fost Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor (CJPC). Bancpost a deschis proces în instanță atât împotriva CJPC, cât

și împotriva ANPC, contestând documentele emise de cele două instituții.

Bancpost, controlată de EFG Eurobank, a cesionat credit către EFG New Europe Funding II B.V. (ulterior ERB New Europe Funding II B.V.), deținută, la rândul ei, de o societate cu răspundere limitată - EFG New Europe Holding B.V. (redenumită ERB New Europe Holding B.V.), care face parte din EFG Eurobank Ergasias. În data de 28.03.2018, s-a constatat cesionarea creditelor aflate în portofoliul EFG New Europe Funding II B.V. (actuala ERB New Europe Funding II B.V.) către Eurobank Ergasias S.A. Grecia.

EMILIA OLESCU
(continuare în pagina 8)

SCHIMBAREA DENUMIRII ȚĂRII

Prețul plătit de Macedonia pentru aderarea la UE

Macedonia intră într-o lună de foc, care se va finaliza cu un referendum ce va stabili, practic, dacă statul balcanic este pregătit să intre în Uniunea Europeană și să facă demersurile pentru intrarea în NATO. Referendumul din 30 septembrie la care sunt chemați la urne toți cetățenii cu drept de vot din acest stat ce are în total 2 milioane de locuitori, vizează schimbarea articolului 1 din Constituție cu privire la numele țării. În loc de Republica Macedonia, noua denumire va fi Republica Macedonia de Nord, așa cum s-a stabilit prin acordul încheiat, la Prespa, în 12 iunie 2018, între prim-ministrul grec Alexis Tsipras și omologul său de la Skopje, Zoran Zaev.

Întrebară la care sunt chemați să răspundă la referendum macedonenii este: “Sprijiniți aderarea la UE și NATO, acceptând acordul dintre Macedonia și Grecia?”.

Pentru a afla care este starea de spirit a cetățenilor macedoneni, cu o lună înainte de referendum, dar și ce

gândesc aramenii din Macedonia cu privire la viitorul scrutin, am realizat un scurt interviu cu macedoneanul Vlatko Dibrean Dimov, consilier politic, de comunicare și relații publice. Acesta ne-a prezentat care este starea de spirit a cetățenilor macedoneni cu privire la schimbarea numelui țării,

care este poziția partidelor politice în legătură cu viitorul referendum, dar și ce părere au aramenii din Macedonia despre actuala situație. Mai mult, Vlatko ne-a spus că România nu face aproape nimic pentru comunitatea armeană, ci o folosește doar în scop de negociere sau de tranzacționare a anumitor situații diplomatice. Cert este că, așa cum susține Vlatko Dimov, referendumul creează un precedent în dreptul internațional privind modul de schimbare a denumirii unei țări, pe baza înțelegerii între două state. Vlatko Dimov mai susține că singura cale de soluționare a conflictelor nu constituie argumentele trecutului istoric, ci cele ale prezentului economic.

GEORGE MARINESCU

Citiți interviul în pagina 3